

Ávaring

Tá eg í longri tíð, hóast eg havi talað at, fleiri ferðir havi hoyrt yrkingar hjá manni mínum, Hans J. Glerfoss, verið sungnar til lög uttan fyrispurning, og harafturat lög, sum undir ongum umstøðum høvdu verið góðtíkin um spurt varð, fari eg hervið at mótmæla, og seta bann imóti slíkari ótolandi endurtøku, og í stuttum gera greitt yvir tey rættindi tann skapandi hevur til sín egnu verk, samstundis tann rættin maður mín hevur givið mær, samsvarendi lögvarðum rættindabrevi sum er til skjals hjá rætti myndugleikum og kann leggjast fram nær og hvar tað skuldi verið neyðugt.

Adrenn eg fari longur skal eg viðmerkja.

Tað tykist at vera rættuliga vanlig hugsan, at tá tann skapandi á einhvønn hátt, ella skrivandi, hevur latið frá sær ella selt tað, sum hann ella hon hevur gjørt, hevur viðkomandi samstundis selt allan sin rætt og ræði til og á sinum egna tanka, soleiðis at hann er tøkur hvernig andaligum stíðilsloysingi at svansa við so vilt og innarligt honum lystir.

Hetta er bara ikki so! Um tað veruliga var tað, so stóð hvørjum sum helst frítt at endurprenta hvørja sum helst utselda bók, at gjørt formar eftir standmyndum hjá øðrum, og selt sínar egnu fólksku eftirgeringar og so fram eftir. Demini hesum nevnda viðvíkjandi og líknandi eru alt ov mong at remsa upp.

Tað er so, at um ein bók

ella annað er givið út og soleiðis almannakunngevirt, hevur tann, sum aftanfyrir stendur, framvegis maktina og rættindini, og kann saksekið fyrir misnýtslu av tí.

Prógvið er fyrir, at bæði plátur og bond, sum vóru útkomin við lögum til tekstir, og óvugt, tekstum til lög, sum ikki frammanundan vóru givin loyvi til, vóru tikin innaftur og gjørd til einkis.

Her kann nevast, at eg, seinnapartin í september 1985, var í Føroya rætti í sambandi við sjálvtøku av rætti, sum maður hevði framt til at gera postkort av málningum, sum maður mín hevði málað. Eg mótti einsamøll, tað vil siga við ongum sakførara. Mótparturin mótti við sinum advokati, men rætturin gav mær uttan at blunka viðhald, og kravdi hvørt einasta kort innaftur og oyðilagt!

Soleiðis sum eg gjørdi tá, vil eg nær tað skal verða gera aftur!!

Eisini persónliga havi eg óteljandi illar royndir av at hava møtt minum egna kærastu uppfindingum og tonkum undir navni á øðrum sum eg trúði vóru vinfólk. Og eg havi funnið meg í tí uttan so mikið sum at gapa.

Men lívið lærir — millum annað tað at ikki er vert at spilla tíðina í harmi yvir tímar, sum ikki kunnu faast aftur, og tað, sum tá hendi og einki kann gerast við. Men tað, sum hent er av órøttum viðvíkjandi tí, sum Hans J. Glerfoss hevur gjørt, aftaná dagfestingina av

rættindabrevinum, sum hann hevur skrivað og latið tinglýst, ætli eg ikki at lata mær nakað sum helst lynda! Í hesum nevnda brevum er skrivliga vart, alt hann hevur gjørt frá tí fyrsta, tað hann ger og kemur at gera.

At enda kann verða gjørt vart við tað rimuliga fyrivarni ein verður noyddur at taka, tá fleiri dømi kundu verðið drigin fram (tá verður tað ikki gjørt á hesum sinni) um hvørjar grylmyndir óskynsom og kløssat eftirmæli kunnu skapa.

Og fyrivarni er tað rimuliga kravdi, tann sum skrivað og skapað hevur settur, nevniliga, at hann sambært sin rætt verður spurður um loyvi til at tað hann kanska fyrir langari tíð síðani hevur gjørt kann verða brúkt, spurður um, hvat hann spjálur meinar um tað adrenn tað verður tikið upp í aðrar hendur at hagraiða. Hver veit um upphavsmaðurin sjálur ikki langt síðani hevur dómfelt sitt egna verk, og tegin vildi givið einum sum spurdi hann, okkurt betri?

Hvussu tit, sum fyrilitleyst vilja hundast við tí sum liggur eftir teimum deyðum, sum sjálvsagt ikki kunnu verja seg, verður tykkara sòk og teirra, sum annaðhvørt ikki vita at tey kunnu ella ikki tíma at verja um tað teirra undanfarnu gjørd og harvið eftirmæli teirra.

Men vit, vit eru enn ikki deyð, og vit bæði kunnu og krevja at svara fyrir okkum og rætt okkara!

Marna Glerfoss

Ósemja kostaði sambandinum varaumboðið

Avtalur í Tórshavnar býráð eru ikki allar líka haldgóðar. Tað fekkst at siggja, tá SEV hevði umboðsráðsfund friggjadagin.

Tað vanliga er, samgongan í Havn í hvussu er roynir at tryggja sær teir meira tyðandi sessirnar. Tí var øll samgongan fyrir at Arnstein Niclasen skuldi vera limur í stýrinum, og sambandsflokkurin skuldi eiga varaumboðið sum frammanundan, tá teirra umboð æt Vagn Erik Mikkelsen.

Arnstein Niclasen varð valdur til stýrslim, sum avtalað.

Men tá ið biðið varð um uppskot til varaumboð, kom spæli í Vagn Erik Mikkelsen var í uppskoti, men so kom uppskot um at velja Niels Debes, sum

er fólkaflokkurin. Andstøðan hevði Elin Sønnu Jacobsen í uppskoti.

Av tí at sambandsflokkurin og fólkaflokkurin, sum báðir sita í samgongu í býráðnum, vóru ov fáar atkvøður fyrir teirra uppskotum, og ursliðið varð, at Elin Súsanna varð vald til varaumboð fyrir Suðurstreym í SEV-stýrinum. Hon fekk 25 atkvøður, Vagn Erik Mikkelsen fekk 20 og Niels Debes 12.

Ivan úr SEV-stýrinum

SEV-stýrið varð valt av nýggjum í gjár, og har er nú komin ein nýggjur maður. Tað er Poul Arni Jacobsen, sum er komin inn fyrir Ivan Johannesen, valdur fyrir Vágarnar.

Hinir limirnir eru teir somu: Arnstein Niclasen fyrir Suðurstreymoy (varaumboð Elin Súsanna Jacobsen), Dia Poulsen fyrir Suðuroy (varaumboð Dánjal J. Berg), John Petersen fyrir Sandoy (varaumboð Eyðun Viderø), Jógvan D. Jacobsen fyrir Norðoyggjar (varaumboð Alvar Zachariassen), Ditlev Eldevig fyrir Eysturoy (varaumboð Jaspur Larsen), Jógvan Isaksen fyrir Norðstreymoy (varaumboð Tummas Debes), varaumboð fyrir Poul Arni Jacobsen í Vágum er Ivan Johannesen.

Hanus Joensen í Hvalvík varð afturvaldur til formann í umboðsráðnum.

Vil hjálpa fólki í neyð

Lis Larsen í Havn fer í morgin í gongd við tiltak at hjálpa fólki við trupulleikum

Lis Larsen sigur, at hon fyrir nøkrum mánaðum síðan fekk hugskotið at stovna eina slíka miðstöð. Tað er ein dreymur, sum so nógvar aðrar kvinnur, at kunna hjálpa.

List hevur leigað eina hus á Mýrisnýpuvegi til miðstöðina, og ætlanin er at byrja í morgin.

Fyrst og fremst hugsar hon um øll tey fólkin, sum av onkrari orsök hava tað ringt. Ætlanin er at hava samtalur og bólka-terapi fyrir tey, bæði kvinnur og menn. Seinni kundi hon hugsað sær at gjørt okkurt serligt fyrir ungfolk, og antin at sett eldri fólki saman ella fyriskipað vitjanir út til eldri fólki, sum eru einsamøll.

Barnaansing

Lis sigur, at ætlanin er seinni eisini at hava barnansing, soleiðis at fólk kunnu ringja inn og fáa børnini ansað eina løtu, meðan tey eru onkur ørindi, eitt nú hjá tannlækna ella hjá friser. Hon hevur eisini hugsað sær at havt sentralu uppskriving fyrir daddur, so tey, sum vilja sita daddur, kunnu skriva seg upp hjá henni, og fólk sostatt fáa eitt stað at venda sær, tá teimum tørvar daddu.

Enn er eitt sindur ógreitt, hvussu hetta arbeiðið verður fíggað. Lis hevur sòkt um almennan stuðul. Annars ætlar hon at taka imóti brúktum lutum og klæðum, fyrir at fáa pengar til arbeiðið. Eitt

sindur má tað eisini kosta at fáa hjálpa.

Um alt gongur væl, kundi hon hugsað sær at havt bókautsølu við terapibókum.

Fyribils verður Lis einsamøll á miðstöðini. Onkur vinfólk hava tó jattað at tikið eina hond í. Um ráðini verða, og undirtøkan góð, fær hon fólk afturat sær.

Lis sigur, at hugskotið til miðstöðina var hennara egna. Hon er húsmóðir.

randi

Ja! Eg gerist haldari av Tíðindablaðið num Sosialinum og fái blaðið 3 ferðir um vikuna.

Haldaragjaldið fyrir ársfjórðingina er kr. 145,-. Haldarar uttanlands gjalda kr. 170,- ársfj. Gjaldið verður ongantíð fyrir fleiri bløð enn tey, ið eftir eru at koma í einum ársfjórðingi.

Navn: _____

Bústaður: _____

Kannað posthúsinum

Box 76
110 Tórshavn